

ДЕМОКРАТИ ТАВРУЮТЬ ХАБАРНИЦТВО СЕРЕД УРЯДОВЦІВ

Нью Йорк, 26 листопада. — През. Труман, у привітні, відчитанні на обіді Красного Демократичного Комітету в Гетлі Валдорф Асторія, звернув увагу присутнім 2,500 гостям, що Демократична партія повинна бути сильна морально і сильна матеріальними засобами для перемоги при найближчих виборах. При цій нагоді він пригадав, що ми жинемо в часах, коли цілий світ бореться за волю проти тиранів, отже нам треба подбати про безпеку особистості свободи, коли хочемо добути волю для нації. Голова Демократичної партії, Френк Е. МекКінні з Індіани підкреслює думку президента і висловив промову про потребу втримання на урядових становищах осіб, які мають довіру публіки. Від себе він обіцяв, при допомозі президента, подбати про те, щоб „терміти не підгризли громадських будівель, хоч терміти завжди будуть серед нас не тільки в політиці, але в житті“. Єдиний спосіб забезпечитися від термітів — це стояти на сторожі і позбутися їх, як тільки вони покажуться, а це робить тепер Демократична партія — твердив МекКінні. Опісля він гостро нагадував хабарників, які раніше займали урядові становища. Покликавшись на през. Трумана, як на свого приятеля, він заявив: „Кожна людина, яка зрадить довіру, покля-

РОДЖЕР ПУТНЕМ — НОВИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ СТАБІЛІЗАТОР

Кій Вест. — Президент Труман призначив Роджера Ловелла Путнема, фабриканта з Спрінгфілда, Масс. і колишнього посади, на становище адміністратора Агенції Економічної Стабілізації від 1 грудня. Він приходить на місце Еріка Джанстова, який відійшов на посаду голови товариства виробників фільм. Джан-

МАСОВЕ ЩЕПЛЕННЯ ПРОТИ ТЕТАНУСУ

Вашингтон. — Урядові служби здоров'я дістали прохання від Адміністрації Цивільної оборони, щоб ця служба перевела імунізацію усіх жителів цієї країни проти тетанусу і щоб у такий спосіб забезпечити всіх від заразливих недуг, які приходять в наслідок пощечення та інших ран під час нападу ворога атомо-

Ушкоджені супербомбардувальники врятовано

Форт Ворт, у стеїт Тексас. Понад шість годин кружляв у повітрі супербомбардувальник Бі-36, не маючи спроможности приземлитися з причини ушкодження приладу. На літаку була залога з 16 осіб, яка спустилася на землю парашутами серед зливного дощу. Вкінці машинист, пілот і співпілот найшли спосіб призем-

СТАЛЬ ПРИ БУДОВІ ШКІЛ, ШПИТАЛІВ І ШЛЯХІВ

Вашингтон. — При перегляді приділів металів за перший квартал, адміністратор оборонної продукції Манлі Флашман виявив, що признав приділи сталі на 200 нових шкіл, 50 шпиталів і деякі будови шляхів. Він назвав „майже чудом“ такий

В АМЕРИЦІ

● Останній Вісестні Атрамонкі улаштувала в першій мірі нову публіку з європейської ситальності, що прийшла в неділю до Ветовен Голд в Нью Йорку на виставу фільми „Запорожець за Дунаєм“. Авраменко обіцяв виставити далі фільми своєї колишньої продукції.
● Приїздив чоловічий ансамбль з революційних куліями й сама поїла в ту саму торжур, що в чоловік, паві Рейнолд Шо, з Валдста у стеїт Джорджія. Ці чоловік, як виявилось, дістав попереднього тижня революцій від своєї жінки в інший спосіб. Він свідчить за влом.
● Покливали проповідника за його проповідь проти нападів критиків през. Труман у Кій Вест на Флориді. Проводив вигослав кафедри, лейтенант-командир Гарольд Ф. Менгес.

ГЕН. АЙЗЕНГАВЕР ЗАПОВІДАЄ ПЕРЕМОГУ ЗАХОДУ

Рим. — Ген. Двайт Д. Айзенгавер, головний командувач альянських збройних сил в Європі, виступив вчора перед зложеною з міністрів закордонних справ 12-ти договірних країн Радою Організації Північно-Атлантичного Пакту, заявляючи, що „ми можемо виконати те, що ми задумали“. Ген. Айзенгавер закликав політичних і військових керівників договірних країн, щоб вони доклали всіх зусиль для збільшення своєї оборонної сили, бо це буде теж найкращою запорукою

ЧЕРЧИЛ ЗДЕРЖУЄ ПРИЗНАЧЕННЯ КОМАНДАНТА АЛІАНТСЬКОЇ ФЛОТИ

Рим. — Британський представник на конференції Північно-Атлантичної Ради відмовився вчора погодитися на призначення американського адмірала головного командувачем альянської флотії на Північному Атлантику. З поінформованих джерел опісля вияснюється, що він зробив це на особисте доручення від прем'єра Вінстона Черчила, яке він одержав впродовж останніх 24 години. Англійський представ-

НАЦІОНАЛЬНОСТЕВІ ГРУПИ ДОМАГАЮТЬСЯ СЛІДСТВА В СПРАВІ СОВЕТСЬКОГО НАРОДОВБИВСТВА

Об'єднані Нації, Н. Й. — Представництва національностей груп в Злучених Державих, що репрезентують понад 12 мільйонів громадян східно- і центрально-європейського походження, звернулися до Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй із спільним меморіалом, домагаючись прослідження поповненого Москвою „народовбивства в окупованих країнах та застосування проти неї міжнародного закону проти народобивства“.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ НАСТУП ЧЕРВОНОЇ МОСКВИ НА УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ

Нью Йорк, 27 листопада. Агенство Юнайтед Пресс подає сьогодні з Москви таку вистку: „Орган комуністичної партії, газета „Авралда“, пише сьогодні, що українські письменники і артисти призналися до поповнення „націоналістичних помилок“ та „серйозних ідеологічних ухилів“. „Правда“ заявляє, що на недавньому засіданні українського центрального комітету партії партійний секретар Л. Медьніков виявив, що український центральний комітет не потрапив викрити тих помилок, але центрально-партійна організація Совєтського Союзу допомогла направили ситуацію. Промовці на нарадах критикували партійних керівників Києва, Харкова, Одеси і Львова. Спільку письменників і артистів та деякі газети і журнали за не приділення належної уваги ідеологічній роботі — заявляє „Правда“. Між промовцями був драматург Олекса Кандер Корнійчук, голова Української Верховної Ради, який потвердив помилки очолюваної ним Спільки письменників. Він теж

ПЕРЕМОГА УКРАЇНЦЯ ПРИ ВИБОРАХ В ОНТЕРІО

Торонто, Онт. Канада. — Перший раз в історії вишйшов переможцем при виборах 22 листопада до провінційного парламенту Онтеріо, українець, Іван Яремко, кандидат Прогресивної Консервативної партії в окрузі Белзуде. Цьогорічні вибори йшли під закликом боротьби проти комуністів і їх союзників, які наставляли своїх кандидатів під заголовком різних національностей. Тому перемога Яремка вважається не тільки перемогою у-

НЕТОЧНУ ДОСТАВУ „СВОБОДИ“ ТРЕБА РЕКЛЯМУВАТИ НА МІСЦЕВІЙ ПОШТІ

У відповідь на нові скарги і зажалення, що пошта не доставляє „Свободи“ точно і негайно, Адміністрація „Свободи“ повідомляє, що всі ці не точності трапляються виключно на пошті і тому тільки там можна їх успішно реклямувати. З метою, щоб прискіпшити поштову доставку „Свободи“ передплатникам Адміністрація приспішила майже на дві години випуск газети кожного дня, щоб могли доставити її на пошту ще перед від'їздом останніх експресних поїздів того ж дня. Перевірено теж справу в поштовій централі і стверджено, що теж там немає жадної затримки в пересилці,

УСТІНІНЕНО І РАТИФІКОВАНО ЛІНІЮ ДЛЯ ПЕРЕМИР'Я В КОРЕЇ

ГАРАНТІ І ПОЛОНЕНІ НА ПОРЯДКУ НАРАД.

Токіо, 27 листопада. — Альянська і комуністична мирові делегації відбули сьогодні пленарну сесію, на якій ратифіковано устійнену вчора військовими комітетами провізорицну демаркаційну лінію, що має правити за тимчасову лінію перемир'я. Це була перша сесія обох делегацій від 26-го жовтня, коли відновлено переговори після двомісячної перерви. Після ратифікації лінії оої делегації відложили далішні наради до сьогоднішнього полудня. Чергова справа на порядку нарад — це контроль і гаранті перемир'я, після узгодження яких залишиться ще до обговорення справа обміну полонених. Ратифіковану сьогодні лінію перемир'я встановлено на малі вчора на нарадах альянських делегацій. Ця лінія мала б залишитися постійною лінією перемир'я, якщо інші умови будуть устійнені — впродовж найближчих тридцяти днів. В договорі не сказано, що бої на фронті мають бути перервані, але коли б одна з воюючих сторін впродовж цих тридцяти днів переступила лінію і зайняла територію поза нею, після підписання перемир'я впродовж найближчих 30 днів вона мусить повернутися на теперішні позиції. З цього вноситься, що тепер бої на сухопутному фронті правдоподібно цілком припиняться. Теж загально сподіються, що в зазначений час можна буде договоритися теж в інших справах і кінцевий текст перемир'я м'г би бути підписаний зараз після латинського Різдва ще перед закінченням цього року. Устійнена і ратифікована лінія перемир'я тягнеться в напрямку цілої Кореї і вноситься 145 миль. Вона майже в цілості переходить на північ від 38-мої паралелі, маючи на південно-східному кінці кордон між комуністичною і демократичною частинами Кореї, і найдаліше висушена на північ на східному бережжі, де віддалена від паралелі на приблизно 45 миль. Проте, альянти поспішили комуністам в справі Каесонгу, що є на південь від паралелі і залишається по комуністичному боці.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ДОМАГАТИМУТЬСЯ ОБ'ЄДНАННЯ КОРЕЇ

Париж. — Тут з поінформованих джерел повідомляють, що на випадок досягнення перемир'я в Кореї, Злучені Держави негайно звернуться до Генеральної Асамблеї з пропозицією, щоб вона назначила свою комісію для дальшого мирного здійснення означеної цілком виразно своєї мети в Кореї, — а саме: об'єднання обох частин країни під одним демократичним режимом. На порядку нарад Політичного

БОЇ ЗА ВДЕРЖАННЯ ЗАЙНЯТИХ ПОЗИЦІЙ НА ФРОНТІ В КОРЕЇ

Токіо. — Бої на фронті в Кореї мали вчора вже виразно оборонний характер, як альянські і комуністичні війська борючись тільки за вдержання зайнятих ними позицій або за відбиття втрачених. Проте, і ці бої мали вже тільки місцевий характер та відбувалися між меншими відділами. До децю нагальніших боїв прихотило на західному секторі фронту у безпосередньому віддаленні від Панмунджом, де відбуваються мирові переговори. На цьому секторі комуні-

У ВАРШАВІ ЗААРЕШТОВАНО КОЛИСЬНИХ ЧЕРВОНІХ ЛІДЕРІВ

Париж. — Французька пресова агенція, поклинувшись на „звичайно добре поінформовані французькі джерела“, поділя сьогодні вистку, що у Варшаві заарештовано недавніх ще комуністичних польських лідерів Едварда Осубку-Моравського та маршала М. Ролло-Жемсрського. Осубка-Моравський очолював комуністичний уряд після війни, а маршал Ролло-Жемсрський був міністром оборони, аж доки його не змінили на тому пості совєтський маршал Константин Рокоссовський. Осубка-Моравський був до 1947 року теж головою виконавчого комітету польської соціалістичної партії, якому закидувало „буржуазний націоналізм“ за те, що він не хотів злучитися з комуністичною партією. В колах екзильного польського уряду в Лондоні не

АМЕРИКАНСЬКІ ВТРАТИ В КОРЕЇ ПЕРЕСТУПИЛИ 100,000

Вашингтон. — Департамент оборони повідомив, що загальні американські втрати в Кореї, включно з вбитими, пораненими і пропавшими в акції, переступили вже цифру — 100,000, що ставить корейську війну під оглядом жертв на четвертому місці в історії Злучених Держав. Згідно з офіцій-

АМЕРИКА ПОГОДЖУЄТЬСЯ НА РОЗМОВИ З МОСКВОЮ В СПРАВІ РОЗБ'ЮРЕННЯ

Париж. — Делегація Злучених Держав на сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй погодилася вчора принципово на арабсько-азійську пропозицію, щоб представники чотирьох великих держав: ЗДА, Британії, Франції і Совєтського Союзу відбули окремі нара-

БРИТАНІЯ ЗАПОВІДАЄ РАТИФІКАЦІЮ ДОГОВОРУ З ЯПОНІЄЮ

Лондон. Палата Громад висловила вчора більшістю 382 голосів проти 33 в користь ратифікації підписаного недавно в Сан Франціско мирового договору з Японією, що мало б наступити вже в грудні п.р. Ці, що голосували проти ратифікації

В СВІТІ

● Шеф штабу в альянській головній квартирі ген. Айзенгавера в Європі, ген. Гунтер, повідомив вчора Північно-Атлантичній Раді на сесії в Римі, що альянська розвідка не ствердила нічого такого, що могло б вказувати на можливість безпосереднього нападу совєтських армій на Європу.
● Американський консулат в Мюнхені видав вчора вже 300,000 візу для ситальців. Цю візу дістав польський ситальць Юлія Бугавський.
● Альянти ринили звільнити з ув'язнення дальших 35 азійських японських воєнних злочинців, що збільшить загальну кількість звільнених ними досі до 471.
● Єгипетський уряд запропонував представникам Американської Федерації Праці, щоб вони перерили справу примусової праці в контрольований британцями зоні Суецького каналу.

СВОБОДА UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ШЛЯХ ДО НАРОДНОГО ДОМУ В НЬО ЙОРКУ

Навряд чи в нью-йоркській українській громаді можна б найти більш "оклепану" справу, як власне справа Українського Народного Дому. Її обговорювано, можна б сказати, періодично, обговорювано в пресі, на публічних зборах і приватно, обговорювано справді на всі можливі лади та в усіх можливих аспектах. Але від цього сама справа будови чи придбання Народного Дому не посулася ані на один крок вперед.

Цей неуспіх із справою Народного Дому в Нью Йорку всіляко вивчаються. Одні виправдують, інші обвинувачують, дошукуються вини в людях і в обставинах, але усього чі не найбільше правди було в заяві одного з піонерів українського громадського життя в метрополії, який на останньому ювілею Т-ва "Дністер", 361-го відділу Українського Народного Союзу, заявив: за весь час до другої світової війни ми всі наші думки, наші зусилля і наші жертви скеровували насамперед до Рідного Краю, до Просвіти, Інвалідів, Рідної Школи, Політ-в'язнів і т.п., так що й про себе та про свій власний Народний Дім не встигли належно подумати і подбати.

Обставини змінилися після війни. Нью-йоркська українська громада збільшилася тисячами нових свідомих і патріотичних громадян, залізана заслона відгородила нас усіх від Старого Краю, отже й справа Народного Дому виникла цілком природно в світлі нових можливостей і нових потреб.

Говорячи конкретно про теперішній стан справи Народного Дому в Нью Йорку можна ствердити, що вона вже виїшляється із своєї початково-організаційної стадії. Вже існує Комітет Придбання Українського Народного Дому з інж. Мирослава Лепакалом на чолі та з представниками давніх, тут народжених і новоприбулих громадян. Комітет складається з 21 осіб та працює вже від березня ц. р. Правний дорадник Комітету, адв. Степан Ярема, робить заходи, щоб цей Комітет зареєструвався як корпорація. Крім того, в найближчому часі має бути створена Рада Будови Народного Дому, що вкладається за поодиноким авторитетним громадянином, які дораджуватимуть Комітетові в усіх справах. Плянється ще й далі поширювання Комітету.

В теперішніх обставинах було б дуже важко або й неможливо побудувати новий дім. Тому Комітет, основно перевернувши всі можливості придбання Народного Дому, зупинився на трьох готових об'єктах, що їх можна б набути, а саме: Ветговен Голл, Вестер Голл, або Мангеттен Плаза. Щоб могла приступити до купки одного з цих домів, треба мати коб 80 до 100 тисяч доларів готівки. Комітет має задекларованих 8,000 доларів, "Решту" треба придбати і то в найближчому часі.

Які є можливості придбання необхідної суми? Комітет, подумавши як Корпорація Українського Народного Дому передбачити членство організації і осіб, з укладами на висоті від 100 до 1,000 доларів. В Нью Йорку нараховується 72 українські організації. Крім того, будуть випущені бонди в сумарно по 25, 50 і 100 доларів. Буде поведена теж інтензивна збиркова акція і на неї ми хочемо сьогодні звернути окрему увагу, як на той шлях до Народного Дому в Нью Йорку.

В найближчу неділю хор "Думка", відомий із свого на правду прикладно-громадського підходу до всіх справ, започаткує кампанію збирання фондів на придбання Народного Дому, даючи на ту ціль окремих концерт. За прикладом "Думки" повинні піти всі інші українські організації й товариства Нью Йорку й всі без винятку повинні в цьому сезоні дати бодай одну імпрезу виключно на цілі придбання Народного Дому. Крім того, в цьому сезоні не повинно бути ні одної імпрези, яка б не була: концерт, академія, бал, забава, збори, сходина, всілякі громадські і родинні ювілеї і взагалі все, що можна б імпрезою назвати — з якої, якщо імпреза відбувається за вступами — якась частина, скажімо 50% чистого доходу, або — якщо імпреза без вступів — зібрані добровільні пожертви не пішли на придбання Народного Дому. Довідуюсь теж, що Комітет планує запропонувати влаштування на цілі Народного Дому окремо величавої Шевченківської Академії, плянується теж збирання фондів по домах, в українських підприємствах повинні бути приміщені окремі скарбнички і кожному покупець треба пригадати, щоб він не забув про свою народну хату в цій світовій метрополії. Знайдуться ще й інші способи й засоби, щоб остаточно скінчити з жаліями, наріканнями, обвинуваченнями та докорами та ділами роз'язати проблему Народного Дому в Нью Йорку, під знаком якої повинна стояти вся діяльність тої громади, аж доки вона не матиме своєї хати, в якій мала б свою правду і силу і волю.

НА ЕКРАНІ ПОДІЙ

Міжнародна політична увага зосереджується тепер на трьох головних подіях: переговорах в Панмунджом в справі перемир'я в Кореї, сесії Генеральної Асамблеї в Парижі та конференції зложеної з міністрів закордонних справ договірних країн Ради Організації Північно-Атлантичного Пакту в Римі. Всі три ці події становлять три фрагменти в тій самій міжнародній проблемі: напруження між Сходом і Заходом та загроза нової світової війни.

В Панмунджом переговори між комуністами і аліянтами в справі перемир'я увійшли в свою кінцеву стадію. Шонайменше так виглядає. Обі сторони договорились принципово в принципових справах і тепер устійнюють подробиці. Справа коротко виглядає так: обі сторони погодилися на встановлення лінії фронту, якщо інші передумови перемир'я, зокрема справа обміну воєнними полоненими, будуть полагати впроваджені найближчих 30 днів.

В міжнародних дипломатичних колах допускається можливість замирення в Кореї, але і жадною раз не виявляється тов'ря до комуністичного, "милюбства". Навпаки, так в пеговорах, як і в практичному істотуванні аліанти роблять всі можливі тільки заходи обмеженості, виразно придержуючись той засади, яку недавно прецизував коротко, але виразно президент Труман: всі комуністичні договори не варт шматка паперу, на якому вони списані.

Наради Генеральної Асамблеї в Парижі проходять під тим самим моттом. Комуністи не жакають собі замирення, не бакають собі співпраці і не погоджуються на віщо, що всеціло не відповідає їхнім цілям. Головним предметом наради Генеральної Асамблеї є тепер західна пропозиція щодо роззброєння, виключно з атомовою бомбою, та щодо міжнародної контролю зброї. З пленарної сесії справа перейшла до Політичного Комітету і там знову советський представник цілком нездовольно відкинув західні пропозиції, виділяючи свої. На підставі дотеперішнього перебігу наради можна б прийти до такого висновку: Аліанти цілком знають собі справу, що всі їхні мирні пропозиції, зокрема щодо роззброєння, будуть відкинні Совєстами, як доволони відносяться до роззброєння не тільки аліанти, але й совети. Проте, аліанти рішені ці зусилля продовжувати, вже хочби для "чистого сумління". Рівночасно з цими зусиллями йдуть в протилежному напрямку практичні оборонні заходи й під цим кутом почалася та ведеться наради в Римі.

Міністри закордонних справ 12-ти країн, що підписали оборонний Північно-Атлантичний Пакт та які творять Раду організації цього пакту, відбувають тепер в Римі свої чергові наради в справі спільної оборони північно-атлантичного простору, до якого тепер вже включено і Туреччину та Грецію. Наради мають цілком інший характер, ніж ті в Панмунджом або в Парижі, бо на них немає чергових, які зводять кожні наради як не до лайки то до гри в піжмурки.

В Римі керівники закордонної політики 12-ти великих і малих країн раяють над двома устійненими вже справами: над необхідністю збільшити і приписати оборонну підготовку Європи та трудностями у фінансуванні тої підготовки. Своє слово скажуть на тій конференції шефи штабів поодиноких країн і їх господарські експерти, а рішення Ради мало б запасти в тому напрямку, який вказав головний командувач аліантських збройних сил в Європі, ген. Двайт Айзенхауер, та в якому виразно видно збільшувану з кожним днем загрозу большевицької агресії як не в одній, то другій частині світу. Поведінка червонохвостів на конференціях в Панмунджом і в Парижі тільки потверджує це переконання.

Іван Кедрин.

ПОЛОНЕНІ

Недавню проголошено офіційно, що Советський Союз відомив Об'єднані Нації, що всіх німецьких, італійських і японських полонених, що були в полоні в Совєтах, відіслано вже додому, за винятком тих, які були засуджені за воєнні злочини, або проти яких ведеться карну справу". Цікаво, що таку ноту Советський уряд прислав Об'єднанім Націям ще 4-го жовтня, а генеральний секретар Триве Ли подав її до відома майже три тижні пізніше. Тимчасом "Голос Америки", з 21 жовтня, навізуючи до тієї ноти, заявив, що Советський Союз не склав звідомлення про долю яких 3-х мільйонів полонених із другої світової війни, чоловіків і жінок половина з німецької, італійської та японської армій. "Голос Америки", як авторитетний виразник Стойт Департаменту, ствердив до вищезгаданої советської ноти, що Совети мовчанкою поминули різні конкретні запити у квестонарі Об'єднаних Націй, які наприклад, скільки взагалі було в Совєтах полонених, скільки їх відіслано додому, скільки померло в полоні, скільки їх засуджено, як воєнних злочинців, і за що саме, та скільки стоїть це під закидом воєнного злочинства. У советській відповіді нема теж взагалі мови про полонених інших націй, як мадяр, болгар, румунів чи австрійців (які записувалися, як австрійці, а не німці). "Залізана завіса" — казалося тоді у "Голосі Америки" — не дозволяє ствердити докладно, скільки цивільних перебуває ще у таборях в Совєтах. Але перепачковані з різних таборів листи та зізнання втікачів і тих, що вернулись із полону, кажуць ствердити, що число воєнних полонених, які все ще караються в Совєтах, сягає тисяч. Про долю одного до двох мільйонів димців, що їх забрали вже після кінця війни, нема ніякої вістки. Так само торкається це яких 370,000 японців і 63,000 італійців. До "пропавших" належить теж 200,000 мадяр. Вагати з них — це цивільні особи, що їх просто перевезено з німецьких капетів до советських концентраційних таборів. На 420,000 румунських полонених репатрійовано з Совєтів до Румунії тільки 190,000 осіб. Про 50,000 румунів Совети повідомили, що вони померли, теж без ніяких ближчих подробиць. За образливим австрійського уряду в советському полоні все ще перебуває коло 5 тисяч самих австрійців..."

Всі ці цифри кидають страхливе світло на справу, що про неї мало говориться у прилюдних залах державних діячів та що й наче заглушує гамір міжнародних заяв про мир і

Роман Степанович.

Переслідування жидів в Росії

Багато матеріалу про жидівські відносини в царській Росії та в період революції 1917-1920 рр. знаходимо в книжці п. з. "Україна і Політика Антанги" А. Марголіна.

На стор. 312 читаємо: "Камі уже видели, Денікинські офіцери прямо заявляли, що вони воюють не с большевиками, а с єврейством... Вей жидов и спасай Матушку Россию!..."

"В Коростене 13-го марта 1919 года солдаты Красной армии учинили еврейский погром. Подоспевшие солдаты Петлюри вели тогда наступление, престановили этот погром".

Це слова споминів того, який може і особисто переживав страхотія революції 1917 р. та багато дечого наочно бачив. Ті роки проминули, лише згадав про злочинства залишилася в старій книжці А. Марголіна, яка виїшла друком негайно по захопленні влади в Росії комуністами. Це книжка, яка має історичну вагрість для України.

І здавалось би, що це все; що діялось під час революції, промине і в Росії прийде народна правна влада, яку проголосували комуністи в роках революції. І прийшла та влада, яка продовжує по нинішній день ще жорстокіші дні революції.

Після ліквідації НЕП-у в ССР, себто з часу першої сталінської п'ятирічки, починається масове винищування підбитих народів. Голод 1932-1933 на Україні ідошкульно відбився на українському населенні і на жидівському. Масові депортації в невольничі табори праці, які продовжують досі в ССР, не розбирають, ані не зашляють чи то жидів, чи чехів, чи українців.

1939 року, коли то братній

"російський" народ, а головню його Червона Армія, "визволила" українців та місцеве населення в Західній Україні з "польсько-панського" панування та "гнєту", вже в 1940 р. нові "освободителі" починають скоро заводити свій сто крат жорстокіший гніт, який зеться, народодобивотвом. Перші жертви російської окупації Зах. України — це заможніші жидівські родини, як: купці, інтелектуалісти, та багатші професіоналісти.

Незабаром ця сама доля спіткала й українське населення. Масові депортації в Сибір на невольничі праці, арешти, розстріли. Це ті головні прикмети, "визвольного-загарбницького" політики Росії до всіх підбитих народів.

І здавалось б, що після війни 1939-1945, в якій ССРР утратив 10 міль. людей, Москва припинить свою нищівно-варварську тактику супроти завоєваних народів. Вона, навапика, ще жорстокіше поневолос та фізично винищує усі народи, забезпечуючись в той спосіб від їх спротиву.

На сторінках американської преси що раз то більше знаходимо матеріялів та обвинувачень супроти Москви за її народодобивчу та масово депортуочу тактику супроти поневолевених народів. "Сьогодні Росія — це не китайський мур. Про злочин Москви світ довідається від наочних свідків терору.

І ось перед найі статті в Нью Йорк Тайме та Дейлі Ньюз від 19 листопа. під товєтним наголовком: "Оскарженні про уярмлення жидів Совєстами", "Анти-семітський терор советський". Американський Жид і д і в ській Конгрес аленое до цілого волелюбного світу від імени 2,000,000 тих жидів, які позбавлені найменшої свободи, "які переносять тортури та муки тиранії ХХ-го віку, тиранії червоно-російської диктатури". Десять тисяч жидів приміщено в різних невольничих таборах примусової праці. В статті згадується про наочного свідка терору Москви, п. Давила Ровсет, якому вдалося добратися в зах. Європу і свідчати на судовій справі в Брюсселі в січні 1951 р. про советську невольничу працю за місяць травня. Він доказово засвідчив, що в Донецькому Баєфінні був або є жіночий табір в якому були рим. католицькі черниці та жидівки. У концтаборі в Караганді жиди депортовані з Румунії та Німеччини. На колективній фермі в Казахастні знаходяться виключно жидівські невольничі робітники. А скільки таких місць в ССРР, що наочний свідок не може знати? Депортація жидів з Заходу на східні терени продовжується. Жидів масово звільняють з державних посад, обвинувачуючи їх в жидівському: "сіонізмі", "непевності", "націоналізмі", "космополітизмі", та, реакційною "ідеалізмі". Це ті основні оскарження на підставі яких жиди були арештовані.

Хто бачив червоний рай, той знає ті обвинувачення. Кого обвинувачують? Де судовая розправа? Чи існує в диктатурі обвинувачення? На папері! Обвинувачення Москви проти всіх поневолевених народів однакові. Хто не почувася себе добрим російським патріотом той шкідник советського уряду.

Всі ті, яких долія кидає по зевільничих катюжних таборах ССРР, лишч екстрими думками можуть бути з вільним світом і потайки засилати молитви до Всевішнього, щоб дати них прийшли поміч тех, які можуть стати в обороні людських прав: Вони кличуть до цілого волелюбного світу покарати червоного злочинця, покарати Москву, яка більше та більше червоноє в крові закатованих і мурдованих. Покарати червоних тиранів так, як покарано німецьких нацистів в Нюренберзі!

Про це лише і скритих думках можуть бажати сьогодні катовані та переслідувані по цілому ССРР. Наш святий обов'язок по цей бік океану і по цілому волелюбному світу — вимагати від демократичної і волелюбної Америки і від усіх держав світу розслідування і суду над тираном людства!

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ У. Н. СОЮЗУ!

Микола Очерет. ПАРТИЗАН

На посаді головного інженера константинівського заводу Партизанові прийшлося працювати дуже багато і робота була тяжка, але, щоб забезпечити себе від усіх несподіванок, він завжди ранком заходив у секретний відділ і розказував свій денний план роботи. В той спосіб про кожен його крок знали там, де слід, і за всю службу на заводі жадних зауважень йому не було. За всієї роботи на заводі траплялись лише дві події, що порушили його розмірне життя. Перша подія була весною на другій рік роботи: його сім'я збільшилася на одну людину — Бог дарував йому сина! Після того Партизан увесь вільний час проводив разом із сином і цим його життя занові

нал у пічку, підійшов до дружини і промовив: "А доктор з Тухеса буде знаменитий!" "Я думаю, — відповіла дружина. — Недаром же йому зразу присудили докторський вчений ступінь!" І вони весело об'є розміялись. Коли німці взяли Київ і почали підходити до Константинівки, Партизанові в секретному відділі наказано підготувати завод до евакуації в повітря. За два тижні він одержав розпорядження про демонтаж всього устаткування і під його доглядом машина за машиною виходила з ладу. Нарешті Партизан викликали в секретний відділ і повідомили, що від сьогоднішнього дня завод переїде функціонувати, всі виїжджають, а його залишають в Константинівці для зв'язку. Він сьогодні має закінчити останні роботи, а вночі висадити завод в повітря. І дійсно, вночі стався страшений вибух, а на ранок всі мешканці Константинівки бачили вулцию і входи до заводу завалені вугіллям, шлаком, жужелицею, шихтою, цеглою та тиньком. Жадною скла в заводі не було цілого,

рами з вікон висіли на петлях по стінах, лутки вивалені, двері розторочені, одвірки стирчали на всі боки, весь завод являв собою повну руїну. Але ніхто не знав, що жадна машина не була зіпсована, всі демонтовані частини лежали в повному порядку в інструментальних ящиках кожної пічки і рури були заралені найкращим коємом, вся сировина лежала по склепах, а в повітря полетіло вугілля, жужелиця, шлак і шихта, що горіли лежали навколо заводу. Коли б треба було пустити цей завод на повний хід, то Партизан зробив би це рівно за тиждень. В списках же НКВД проти прізвища Партизана була зроблена помітка: "погіб при взриве константинівського заводу". Німці, що прийшли у Константинівку, наказали на другий день усім установам, підприємствам і крамницям розпочати нормальну працю, але завод стояв без руху. Кілька разів до заводу приїздили на машині німці, ходили навколо, оглядали, щось балакали, крутили головами і рушали назад. Завод стояв, бо всі бачили великі зовнішні руїни

і не наважувалися його уважні і краще розглянути. Так пройшов рік, а далі німці захитались і почали котитися назад. 1942 року Партизан разом із сім'єю знову приїхав до Києва. Тут він дружини із сином улаштував на селі у своїх батьків, а сам рушав далі на Захід. Так згинув останній слід за Партизаном, а на Ковельщині в лісі коло села Обеніж з'являється партизанський загін, що систематично в кінці 1943 року зупиняв ешелони з людьми, що їх примусово вивозили з України до Німеччини, і всіх знову випускав на волю. Тому з осени німці змушені були припинити перевезення людей кховельською залізницею і тут проходили лише військові ешелони. Військо партизан не чіпало, тому партизани не нищили війська. На кінець цього року над усім цим районом влада була безподільно в руках партизан і все населення з глибокою пошаною розповідало про однокого отамана партизанського загону. На початку 1944 року в цей район заскочили червоні партизани, але отаман з своїми хлоп'ятами так їх примостив, що лише

окремі бандити вискочили живими і з того часу однокий отаман одержав від червоних назву: Безоголос Чорта. В кінці січня 1944 року однокий отаман захопив в свої руки Кобрин і передмістя Берестя — Київку, але тут вони були лише один день і перенулись на Холмщину. Тут однокого отамана провід УПА посилав у великий рейд на Україну і він доходить аж до Брянського відділа знову повертається на початку 1946 року і станцює в Буквинні. Командування У. П. А. — південь ділять його загін на дві частини, з яких меншу частину, на чолі з одноким отаманом посилав у Топорівські ліси захищати селян від червоних загарбників, а більшу частину з трьома сотнями стрільців направляє на Захід. Ця частина, після зав'язяч боїв в Чехії та Австрії, на кінець літа переходить кордон коло Лінца і досягнувши Американої зони, закінчує свій рейд і переїде зброю в руки американської влади. (Закінчення).

ВЕЛИКИЙ ШУМ

Від часу коли У.Н.С. і В-во „Свобода“ задумали видавати літературно-мистецький тижневик часто поважаються в „Свободі“ редакційні статті, міркування професійних письменників та тих, що мають себе за експертів літературних справ.

Наче ляліна, силпються вказівки, поради, проєкти і т. п. один крапий другого... а всі вони нівечать перший задум і намір У.Н.Союзу та В-ва „Свобода“.

З Літературно-Мистецького тижневика, зарисовується модерного типу енциклопедія, негайного звідомлення знаходів з області медицини, хемії, атомової енергії, тощо.

Майбутнє молоде Видавництво не може ангажувати фахових сил для співпраці, рівно як не може черпати матеріялів виключно з передруків чужомовних видань.

А якими засобами думають проєктовати, оплатити гонорар авторської праці?

Дотеперішній виказ зголошень майбутніх передплатників, перевищує 2000. Коли б перший ентузіазм не погасав, до кінця грудня набиратиметься коло 4000.

Вільність читачів тижневика, це нова імміграція. Чи найдуться між ними меценати, що могли б фінансувати молоде Видавництво?

Коли б цілді тижневика був

сконкретизований і аж тоді проголошений, не було б тепер фантастичних вимог, які заземнюють реальний підхід до справи оформлення і випуску його.

Та покищо, Видавництво у залежності появи тижневика від кількості передплатників. Нехай же „Свобода“ дозволить і їм висловити погляд на цю справу та призначити невеличкий куточок на своїй шпальді.

Редакційна Колегія, чи головний редактор, вирішити і оформити перший випуск тижневика, да читач оцінить друковані там твори.

Короткі, літературні твори, новини з мистецького світу та відомості з різних ділянок науки і знання вдовольняє на початках появи тижневика. З часом, коли минуть фінансові труднощі, він збагатиться обсягом і змістом і стане дійсно популярним, у н і в е реальним тижневиком.

Нехай на його сторінках не буде місця для літературної ереміади.

Слідами Митуси, Бонна та кобарів нехай пригладусь славу Мінувшину, вчтть розуміти теперішність та гартус загал до будучої боротьби.

Є у нас пркслів'я: всіх слухай і свій розум май! Мабуть під цим моттом Редакція почне перший рік Видавництва.

Ф. Бороданцева

ЩЕ БРАКУЄ ТІЛЬКИ ВАШОГО ЗАМОВЛЕННЯ НА НОВИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ ТИЖНЕВИК „СВОБОДИ“, ЩОБ ВІН МІГ ПО'ЯВЛЯТИСЯ! ЗГОЛОСИТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

3 ЖИТТЯ ГРОМАД ОРГАНІЗАЦІЙ

Клівленд, Огайо

33-річчя Листопадового Зриву

Неділя 4 листопада в Клівленді пройшла під знаком Листопадового Зриву. В обох українських церквах відправлено пахайдів за спокій душ ушавших героїв в боротьбі за волю України.

Парох УАПЦеркви св. Володимира, о. Берик, урочисто проголошує проповідь. В уяві кожного оживають, повні слави і трагедії, епізоди з визвольних змагань українського народу. По всіх портах Соборної України падають, розбурханий в огні, завязті сини і дочка свободобойної козацької нації в обороні волі і правди. Львів... Полтава... Харків... Золотоверхого столиця — Київ... Крути... Базар... Володимирська Гірка і святій Володимир з хрестом в руках над кручею речучого Дніпра-Славути благословляє... вірою в майбутнє, до перемоги синіми, об'єднаними зусиллями всієї спокі.

Панахидя. Віні символічної молитви, обсиною живим квітами з горючим вінцем на хресті, поруч Ісуса, урочисто стоїть на колінах, низько схиливши чубаті постріблену голову, хоружий армі УНРРеспубліки. Рядом — маленький син.

За всіх мучеників, що впали в обороні Матері-України, да велику ідею Христову... несеться до Бога, пориваючи душі мряні, запальна і шира молитва Отця.

— Тату! І їх мучили, вороги? ... Мучили, синку, мучили... І серце витягали, як з Морозенка? ... Усім? ...

— Витягали, всім витягали... І сьогодні це витягають... Молися, синку...

О 6-й год. вечора Українські Злучені Організації Клівленду і околиць влаштовують святкову академію, яку відкрито, при похильних прапорах пластуської вагги, українським та американським національним гімнами. Коротке, але некраємі змислом вступне слово, аналізують всі сторони визвольної боротьби України аж по сьогоднішній день. Микола Тарасюк. Святочний реферат по-бюбовому, з запалом промовляв молодий промовець Володимир Мазур. В художній частині виступили хори УАПЦеркви „Вандурнет“ (диригент В. Лак) та ООЧСУ (диригент проф. Я. Варла). Особливо сильне враження на присутніх зробили пісні УПА, виконаві чоловічим хором ООЧСУ.

Гарно, по-дитячому щиро, декламує перші вірші шкільного віку павлоцької Марта Олександрівна, а особливо запальна і драматична виступає Вікторія Іванівна Ісидорівна, яка в образі дівчини-рецидивки „Ой, у вас стрілець“ від промови пані Н. Кавки. До болю сильне враження викликала німа постать господаря землі української (артист п. Кукта), батько синів, розкиданих по полю баю... Ігорь білий сидить в сутінках ночі, молитва над телмом труном стрільця з простягненими руками до Всевишнього, його очі, повні жаги помсти і віри в перемогу святої правди.

Заледую, наче вітром примесений в Україні, чути тихий спів:

„Спійть, хлопці, спійть; Спійть, хлопці, спійть; Про Доло-Волю тихо спійть...“

І, мабуть, тому „Не пора, не пора москалем, ляхові служити“; „І нагрілим піднесеним і силою співався весь переповнена зала.

З ініціативи Українських Злучених Організацій (УЗО) Клівленду і околиць, повстав Загально-Громадський Маніфестаційний Комітет, який інтенсивно веде підготовку до великої протестаційної маніфестації за визволення України та проти червоного і білого московського імперіалізму. В маніфестації візьмуть участь усі без винятку українські громади, організації та товариства політичного, громадського, наукового та культурно-освітнього характеру. Маніфестація відбудеться в неділю 25 листопада з 3-ї години дня у великій залі „Мюзік Холл“ у Клівленді, на якій промовлятимуть визначні представники українського та американського політичного світу і преси. Всі, кому дорога здущена в кайданах України, кому не байдуже за рідну священну кров і легендарних синів-героїв, проліту в обороні слави, волі і правди нашого козацького народу — той візьме найважливішу участь в протестаційній маніфестації! Зовні Катановича, сльози і кров сестер і матерів наших, клічуть нас, емігрант-скалітцями, спійшати з допомогою! Аскальд Смець

Юніна, Н. І.

Листопадова Академія

10 листопада Філію Українського Конгресового Комітету округи Моргав-Велл в залі української православної громади була влаштована святочна листопадова академія. Святочну промову проголосив п. В. Чайніський і в ній відзначив три значні листопадові свята: український народ в листопадовому зриві замаявствував свою волю до вільного державного життя і тим нагадав світові про найбільше висунутого на схід члена вільної сім'ї західних народів; по-друге цей зрив показав нам самих, що своєю державою ми можемо виворотити лише самі. Це боротьба за свою волю і власну державу український народ веде і тепер на своїх землях проти свого найлітшого ворога Москви. З цього робимо висновок листопадове свято, це свято всього українського народу, всіх українців, де б вони жили, і це свято не тільки українців, але і всіх тих, хто любить нашу землю, нашу волю і нашу державу. Після промови розпочалась художня частина. З трьох декламаций, що були в програмі, дві були виконаві підлітками: Давидом Чорною та Борисом Шпигелем, третій вірш Богдана Лепкого: „Хто каже нам“ Ув артистично прочитаний п. Ірею Гошовською і будемо надіялись, що ми почуємо ще не один виступ п. Гошовської в майбутньому. Повною дією нас несподіванкою

Рочестер, Н. Й.

Ювілей Золотого Хреста

Дня 4 листопада в Рочестері Н. Й. відбувся 15-літній ювілей 17-го відділу українського Сам. Золотого Хреста. Відбувся ювілей організації, про яку небагато було згадок при описах в українській пресі, про яку не писалося патисях слів, а яка заслужила собі велику пошану і заняла відповідні місце серед інших організацій українського населення в Рочестері. 15 років ювілейної праці твердих і душових жінок, що завдали тяжкого життя і навчилися від нього, як обстояти себе і захистити своїх ближніх. Уже самі цифри при звіті урядиці показують, що спромогли зробити ці жінки що прийшли до Америки молодими дівчатками-дітьми, перейшли сувору школу тяжкої праці, перебули тяжкі часи пристосування до нових американських умов і опанували нові умови життя, знайшли в собі досить гарту, щоб не забути про своє рідне. Мало того, що ле забули про свій край, тяжко при-

ПОЛОНЕНІ

(Закінчення зі сторони 2)

перемір'я та загальне роззброєння" і про те, що „існує згодом, що подані цифри про вбитих американських полонених є сильно перебільшені“. Так само, як притуплення та пригломшення стражданнями другої світової війни совість всього культурного світу не реагує на всі злочини, що від поверх 30-ти років з диявольською системою доконуються на території советської торми народів, так само ця совість не реагує і на найбільш із найбільших злочинів — плянування і систематичного „винищування кошичних воєнків, що в уніформах як члени різних збройних сил воювали на воєнних фронтах і через змінилі воєнні щастя попались у ворожий полон.

З розвалом і загибллю міжнародної моралі і міжнародного права пропали й усі міжнародні конвенції про воєнних полонених, про опіку над ними, що в виконували як правило неврталні держави, про обмін відомостями про полонених, про їхні права (головно листуватись з ріднею), про обмін полоненими і відсилку додому після закінчення воєнних дій, про взаємне відшкодування за кошти удержання полонених у полоні. Ще за першої світової війни Міжнародній Червоній Хрест вів зразкову статистику полонених, не за загальними цифрами, а за картотеками кожного полоненого зокрема. І ще сьогодні можна в Бюрі в Міжнародного Червоного Хреста у Женеві знайти картку кожного полоненого, що перебував напр. у російському полоні, німецькому, австро-угорському, французькому, чи італійському. Члени колишньої австро-угорської монархії, між ними колишні Усуєсуи, що дісталися буди в російський полон за першої світової війни, добре пам'ять, якою чудовою опікою вони користувались від Шведського Червоного Хреста,

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Колісь те лицарство між противниками освоювало війни між народами чаром романтики. Модерні доктрини модерного тоталітаризму, що перекреслювали вартість людності й підносили до недосяжних вершин вартість тільки збірності і з ідопоклонством перед збірнотою та оплюгавлюванням індивідуума, викоринили пошану до життя одиниці, до страждань і бажань і прав окремої людини, та промостили шлях до масових звірств і масового винищування і одиниць і народів, як беззастовного збіговища одиниць. Бо один злочин і одна дурнища завжди тягне за собою наступні. Коли нема пошани до людини, то не може бути пошани й до народу! І гинуть люди, гинуть цілі народи, винищували або патологічною кровожадністю, або холодною калькуляцією, що треба даремної робочої сили для виконання різних „пятилеток“. І донять лицарства, лицарського відношення до людності-воєнка, який втратив зброю і вже не воює і що ним, безборонним, треба заспікуватись, те поняття лицарства стало смішним. Але від отієї смішності, заперечення основних засад моралі, загубас світ.

що з доручення уряду Швеції, як держави, яка післувалась офіційно австро-угорським полоненими, виконував по опіку в усіх таборах полонених, розкинутих по велетенських просторах царської Росії. Во навіть російсько-царська адміністрація, з усіми своїми злочинами над людністю і народами, з усіми своїми митарствами й організованими погромами, з заборонами й негациями прав людей і народів, — навіть ота царська адміністрація трималася міжнародної конвенції про полонених, як примітивного вияву людності і примітивного вияву лицарського духа воєнних протавників. Кол

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1951 Р.

НОВІ ВІДЛИН:

Зорганізовано нові відлини в Опішці, Іван. ч. 88, та в Рацисі, ІІ. ч. 457.

НОВІ ЧЛЕНИ:

- В. 7. Проніч Марія, Михайло, Рещетар Теодор.
В. 8. Лавицька Олена, Жуковець Василь.
В. 13. Жук Василь.
В. 15. Гречин Марвен.
В. 20. Вовк Олександр, Іванович Стефан.
В. 27. Богданський Петро, Зелк Іван, Гайдаровський Василь, Твардовський Василь.
В. 28. Трояновський Мильдер.
В. 37. Давид Зоя, Корнас Анастасія, Новелла Марія.
В. 38. Волицький Йосиф, Косик Михайло, Курлик Михайло, Олександр.
В. 42. Везушню Мірослава, Феденко Осип, Михайлишин Назар, Наталія, Тамар Петро.
В. 45. Воднар Агата, Іванор; Ковалшин Василь, Мартин Марія, Стефан; Хостянин Анна, Володимир; Юрчик Марія.
В. 49. Терехун Теодор.
В. 52. Фучак Стелла, Капуста Францішка, Казимир; Пилипчук Василь.
В. 54. Лещинський Василь, Анна; Мархон Катерина, Петро; Турчак Зіна, Юрій; Вавжинець Стефан, Евфрозина.
В. 58. Грєга Раїса, Дибач Іван, Марія; Грєга Евстахій, Коцидана Ольга, Іван; Макушевська Анастасія, Стефан; Семенко Ольга, Федія Татяна.
В. 59. Андрусини Стефан, Пендзівський Осип, Ольга; Солтис Михайло, Яценко Анастасія, Андрій; Юрчик Іван.
В. 63. Грабовський Павло П.
В. 73. Кочан Іван, Станіслава.
В. 75. Ільчак Клемент, Олена.
В. 78. Ісєвіч Стефан, Коваль Тарас, Куцич Розалія.
В. 86. Рудий Михайло, Олена.
В. 88. Майковський Антонія, Максименко Мілана, Недомковський Володимир, Ольга; Нічка Марія, Паслак Михайло.
В. 91. Гичак Іван.
В. 98. Кочан Лев, Марія.
В. 94. Вілик Пелагія, Теодор; Куницький Михайло, Надія; Сухий Іван, Шпайртовіч Маргарета, Роман.
В. 96. Головацький Давид, Полятацький Барло, Милодора; Ткаченко Савко Стефан.
В. 102. Вілас Ілля, Деба Стефан.
В. 106. Кардашук Анна, Василь; Міз Василь.
В. 109. Мачужак Олена.
В. 112. Крайник Роза.
В. 125. Лийський Анна, Когут Александр, Наталка; Пиллака Ольга, Теодор.
В. 127. Івахів Марія, Михайло; Лещик Варвара, Василь; Пономаренко Михайло, Ольга; Торноус Цеціля, Роман; Шпелєць Василь.
В. 128. Сипенко Мері.
В. 137. Терлескі Рєгна.
В. 140. Ткачук Марія, Стах.
В. 152. Котурба Василь, Зоя.
В. 161. Курба Нікола, Ондочкін Павло.
В. 163. Верен Василь, Вовк Іван, Гарасим Іван, Марія; Коробій Анна, Марія; Семен Стелла, Труш Ева, Евстахій; Ячків Григорій, Марія.
В. 184. Рудий Мері Дж.
В. 176. Ціко Йосиф, Марія.
В. 171. Крп Анна.
В. 175. Сирватка Василь.
В. 176. Деніс Михайло, Івахів Мікола, Рефан Анна.
В. 178. Валкіс Михайло мол., Проконк Іван.
В. 184. Глот Стефан, Христина; Івахів Володимир, Генри.
В. 186. Ізер Роберт Л.
В. 189. Воднар Володимир, Діаки Михайло, Зарєвич Євгенія, Савчук Іван, Чопівська-Фешенко Зоя.
В. 192. Деметрук Наталія, Наболина Катерина, Філдс Михайло Н.
В. 192. Слейський Анна, Василь.
В. 194. Вдовичук Андрій, Федина Мікола, Пелагія; Ільницький Іван, Олена; Калістий Макар, Марія; Крупка Роман, Куліш Федора, Сидір; Попівач Іван, Пурай Іван, Стефанія; Спільник Стефанія, Терешкевич Владислав, Мікола, Ольга, Ян; Шинга Евдокія, Теодор.
В. 204. Дмитренко Александр, Доминячка Галина, Григорівна Алла, Мікола; Сегайда Зоя.
В. 217. Держало Іван, Олена; Секич Павліна.
В. 221. Вардугула Анна, Катамай Петро, Софія; Мицик Герда, Мікола; Найважко Анна, Нікола; Пашула Йосиф, Тамарочка Тамара.
В. 222. Фешак Нікола.
В. 226. Серєтовський Ян.
В. 230. Діма Марія, Пілак Анна, Сенчишак Анастасія, Ярослав; Федунечко Анна.
В. 236. Галицька Роза, Галушка Михайло.
В. 238. Вачинський Володимир, Кутак Йосиф, Шульга Антоніна.
В. 289. Гринчук Ляма, Марія; Іванович Мікола, Оксана; Каминський Францішка, Семків Катерина, Стефан.
В. 240. Жовнір Михайло, Лисак Катерина, Теодозія; Сильський Йосиф, Ольга.
В. 241. Орловський Василь, Нікола, Сарафіна.
В. 245. Хачевський Іван.
В. 251. Лазарович Михайло, Семак Анна.
В. 253. Глушевський Антін, Анна, Іван, Татяна; Михалишин Анна, Стефан.
В. 281. Дігус Джозеф, Яцкевич Юлія.
В. 283. Зарічний Михайло.
В. 286. Варбато Стелла.
В. 270. Зман Лев, Кашницький Марія.
В. 275. Гречило Семен.
В. 276. Гебет Джени, Гит Йосиф, Котула Петро.
В. 277. Іванів Михайло, Олексій Стефан.
В. 281. Лойко Міколай.
В. 284. Магаць Стефан Б.
В. 287. Вачинський Леонід, Семецький Стефанія К., Юлія.
В. 292. Васильченко Анатолій, Іван; Вовнік Полл О., Підрарко Ніна.
В. 295. Влювус Олександр.
В. 296. Земелух Іван.
В. 298. Дік Йосиф, Гавриль Рєгна.
В. 299. Вудий Алекс, Ляшук Євгенія, Ляшук Нікола.
В. 301. Олександр Петро, Саранча Константиан.

- В. 304. Гришчовий Іван, Оліяр Річард.
В. 306. Креховецкий Богдан, Варвара, Мікола.
В. 314. Ганніг Павло Р.
В. 319. Варанович Василь.
В. 320. Богдан Василь, Веселовський Дмитро, Гавриленко Григорій, Ляшук Йосиф, Хаченко Анна.
В. 327. Верещук Андрій.
В. 330. Вурлак Юрій, Анна.
В. 334. Нурійко Павло, Перетятко Григорій.
В. 338. Глинський Роман, Томченко Рона Чорногор Нікіфор, Ольга, Татяна.
В. 341. Кочк Роман.
В. 345. Лютецько Александр, Люба; Янковська Татяна.
В. 348. Чернига Марія Дж.
В. 350. Смоль Ольга.
В. 355. Добаш Михайло.
В. 361. Луцишин Розалія, д-р Панчук Богдан.
В. 364. Гальчук Мікола, Пляга Анна.
В. 367. Манівський Стефанія, Савкович Анна.
В. 369. Малий Грєс, Михайло П.
В. 370. Дрозд Михайло, Мідзенко Анна, Володимир.
В. 371. Сах Василь.
В. 375. Альбін Геневефа, Павло; Тинів Іван.
В. 379. Кок Александр, Анна; Носевич Євгенія, Уніт Григорій.
В. 383. Вугр Катерина, Михайло.
В. 385. Вавелко Грнц, Вилст Роберт, Гайнук Стефанія, Юрій; Ригалло Глірій, Стефанія Михайло, Цюропайлович Богдан, Іван, Катерина, Орест.
В. 388. Тютюнник Василь, Олена.
В. 397. Кеніг Ірена, Лідія, Марія; Кобрин Лідія, Михайло.
В. 423. Велик Іван, Дрижрук Федор, Марія; Лещинська Зоя, Григорій; Мациквич Аделаїда, Миколай; Петренко Александр, Іван, Ян, Надєжда; Слободянук Анна, Нікола; Харченко Захар, Володимир, Іван, Катерина.
В. 429. Вроблевська Марія К.
В. 430. Дмитрук Володимир, Козак Анна, Луція Василь, Ольга; д-р Рубель Стефан, Людмила; Цибак Іванна.
В. 432. Гасек Дарія, Крохмалюк Аполонія, Стефанія; Мицик Модест, Шалаган Євген, Іван; Шпелєць Александр, Галина; д-р Яцан Василь, Євлія.
В. 436. Варан Марія, Латія Василь, Ковальський Володимир, Мельник Роман.
В. 437. Бабак Надія, Василь Іван, Заплатинський Осип, Гула Петро, Клячків Марія, Кушнір Петро, Лозинський Борис, Матковська Марія, Пінч Марія, Богдан; Шласка Ірена, Методій; Хоптик Дмитро, Марія; Целух Мікола, Шустр Татяна.
В. 445. Мазур Андрій, Сивак Нікола.
В. 447. Ворухок Володимир.
В. 455. Гаврилок Наталія, Сенецький Ігор, Спільниченко Алла.
В. 458. Вондарук Іван, Петрук Петро.
В. 464. Луцик Володимир.
В. 465. Шпачук Антін.
В. 471. Кіт Стефан.
В. 473. Давидович Теодор, Пінча Марія, Рацький Лука, Анастасія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

- В. 8. Міхалко Теодор, Зеновія, Мороз Осип.
В. 14. Гашук Юрій, Лобур Іван К.
В. 31. Фенечко Олена.
В. 36. Чудак Катерина.
В. 46. Гамільтон Надія, Глинська Надія, Пеленський Іван.
В. 43. Сидан Анна.
В. 48. Лабук Карло.
В. 64. Кичун Богдан.
В. 78. Шайяк Марія.
В. 83. Шапарівська Єлисавета.
В. 106. Гавриш Анна, Василь.
В. 158. Балко Василь.
В. 184. Лиховят Анна, Володимир 2.
В. 194. Голько Євген, Меланія.
В. 203. Юрчинський Стефан 2.
В. 204. Андрусів Катерина, Зіна Павло.
В. 203. Ковальський Константін, Савчук Михайло, Анна.
В. 217. Кузіч Грнц.
В. 221. Левчанин Мікола.
В. 233. Зубрицький Ігор.
В. 234. Кардаш Володимир.
В. 257. Костя Стелла.
В. 281. Модковський Стефан.
В. 345. Магшталір Іван.
В. 361. д-р Ворух Стефан, Собенко Мікола.
В. 364. Топоровський Мері, Юрєнко Михайло.
В. 432. Вілик Михайло, Вульчак Богдан, Володимир, Теоді; Гуцименко Катерина, Грив Іван, Дуцик Василь Володимир, Ольга; Кульчицький Юліан 2, Ольга; Мриглод Анна, Мухайр Мікола, Уніт Марія, Стефан; Шалаган Анна, Іван; Шкільний Андрій 2, Шумський Ольга, Чумко Осип.
В. 441. Долінський Макар.
В. 461. Шпурко Іван.
В. 472. Гада Михайло.
В. 473. Коваль Василь.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

- В. 8. Періг Нікола.
В. 37. Согор Катерина.
В. 40. Пупин Володимир, Віра; Шпур Джозефіна Е.
В. 64. Матіашек Анна, Богдан, Петро.
В. 84. Футала Василь, Василь мол., Олена, Лев 2; Мухтук Євгенія, Петро.
В. 121. Гада Михайло, Фаліський Ольга.
В. 140. Чорний Михайло.
В. 184. Сливка Анна, Данило.
В. 203. Клімко Ірена.
В. 217. Ковба Вікентій.
В. 221. Куцицький Александр Р., Мікола.
В. 224. О. Дикий Роман.
В. 240. Івахко Михайло, Удич Галина, Мікола.
В. 276. О. Хоміцький Григорій.
В. 289. Шеремет Стефанія.
В. 292. Сурія Мирон, Мірослава.
В. 298. Діаха Теодор.
В. 323. Музика Богдан, Надія.
В. 328. Кочок Розалія.
В. 345. Мельникович Юрій.
В. 367. Гоминський Теодор.
В. 371. Вахач Тарас С., Змій Антін, Томків Зіновія.
В. 373. Савицька Анна.
В. 414. Сорочка Ірена, Олена, Ярослав.
В. 427. Вовк Павло, Юрєвич Михайло.
В. 301. Олександр Петро, Саранча Константиан.

- Богдан, Петро, Анна; Музика Богдан, Надія; Івахів Михайло, Ярослав; Томків Зеновія М.
В. 211. Івахко Михайло, Катерина.
В. 221. Борє Василь, Акуліна.
В. 226. Гоминський Теодор, Ковба Вікентій.
В. 290. Ваврич Мікола, Анна, Марія, Петровія; Пересада Володимир.
В. 307. Пришук Володимир.
В. 318. Грєвич Оксана.
В. 331. Ячницька Анастасія.
В. 361. Футала Василь, Лев 2, Олена, Василь.
В. 364. Урван Арнольд.
В. 374. Сашчук Ярослав, Юрій, Христина.
В. 388. Кандюк Софія.
В. 399. Макух Семен, Юрій.
В. 427. Грєнок Андрій, Грєнук Стелла, Мотта Нікола 2.
В. 430. Петєв Михайло, Олія.
В. 445. Слободянук Нік, Ферлей Нік, Юрєвич Михайло.
В. 472. Гада Михайло.
В. 473. Вовк Павло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

- В. 43. Сидан Анна.
В. 183. Іванович Петро.
В. 194. о. Ільченко Григорій, Стоколоса Анна.
В. 221. Мудрик Іван.
В. 233. Вучинський Мікола, Марія.
В. 254. Шешурак Петро.
В. 287. Рудий Юрко, Анна.
В. 325. Смолька Павло.
В. 327. Манівський Карло.
В. 379. Оніщак Григорій, Зоя.
В. 438. Шевчук Михайло, Голіяд Петро.
В. 445. Кузьма Анна, Стефан.
В. 473. Ненадєвич Мікола.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНИ:

- В. 9. Камінець Іван мол., Ліпчак Юрій, Сінікос Едвард.
В. 11. Матейко Марія.
В. 14. Саракун Ляма, д-р Терлецький Ярослав.
В. 20. Гада Андрій, Дунка Кесія, Стах.
В. 29. Язвінський Єлисавета.
В. 39. Сенєско Тетяна, Якіс.
В. 40. Мєраський Анна, Тех Теодора.
В. 42. Хомік Мікола.
В. 50. Варна Воніфрат.
В. 54. Юрашук Михайло, Урсула.
В. 58. Гербовий Іван, Марія.
В. 83. Дмитруш Анна, Гарра, Іван.
В. 85. Воруца Юрія.
В. 96. Берєга Арафія, Василь.
В. 103. Паченко Алекс.
В. 106. Коваль Анна, Стефан; Харко Петро.
В. 114. Шугалю Михайло, Юстїна.
В. 127. Лобур Анастасія.
В. 130. Пікула Нікола.
В. 134. Ільчин Софія.
В. 146. Механ Гарра.
В. 168. Орєн Анна, Артїм.
В. 170. Грїбницький Стефан, Швайкун Теодіа.
В. 183. д-р Каралін Джеймс Д., Лісоєкі-Липка Володимир, Фісанік Гарра.
В. 184. Павліч Іван, Васильна.
В. 194. Герасимович Пелагія, Литвин Василь, Худик Іван, Кесія.
В. 196. Лещик Василь.
В. 199. Вудник Михайло.
В. 204. Влізач Ірена Л., Борєвич Михайло, Дубльнїк Анна, Кін Іван, Козляковський Юрій, Кузма Михайло, Нундіа Стефанія, Шепель Володимир, Харамбура Ольга.
В. 218. Павлішин Анна.
В. 220. Грнчів Іван, Михайліна.
В. 221. Ворух Зеновія, Павло; Бирєс Олена, Рїбка Анна, Мікола; Тарасенко Василь, Катерина; Юрків Іван, Марія, Шкрєбець Григорій.
В. 223. Мотоскі Лїлія.
В. 240. Музика Володимир.
В. 280. Сорєско Олександр.
В. 291. Сєвєк Іван.
В. 292. Галас Володимир, Марія; Грнчів Йосиф, Гавровський Богдан, Гіпп Людїна, Дуду Богдан, Максименко Оксана, Стефанія; Тимочко Іван, Теодор.
В. 304. Данчак Михайло.
В. 307. Мадєрчик Марія, Стефан.
В. 309. Кінаш Джек.
В. 336. Солєвей Василь.
В. 341. Капюк Стефанія.
В. 345. Кольбі Джеймс, Лозовий Леонід, Полєць Борис, Рїхлій Ірена.
В. 347. Лабук Іван.
В. 352. Скузьська Гедія.
В. 361. Малачук Александр, Магшталір Зеновія, Федко Іван.
В. 365. Стапін Василь.
В. 371. Ячків Михайло.
В. 374. Зарічч Лїрїя.
В. 379. д-р Варановський Роман, Стефанія; Вілїній Петро, Гораєвич Іван, Гузар Богдан, Дїна; Дудзінський Павло, Коваль Дмитро, Крайчик Адам, Кесія; Логіш Ярослав, Панко Катерина, Рїзник Іван, Ева; Стїгалю Нік, Цєпінський Любомир, Марія.
В. 397. Вєдольний Іван.
В. 414. Зєб Вєра, Кухній Михайло, Марія, Теодор; Палюга Параскєвія, Юрчинський Христина.
В. 418. Чєлюк Мері.
В. 423. Шкурко Михайло, Фєна.
В. 429. Оленєк Анна, Подолук Теодор, Подолук Марія.
В. 430. Вонгарський Юрко, Богдана; д-р Гіантук Мірослава, Богдан, Анна; Гіла Євген, Анїля; Вудик Михайло, Пастух Степан, Марія; Рубель Ярослав, Федорівич Ольга.
В. 432. Вєлїгорський Ігор, Гунар Анна, Сїдєвський Іван, Куцицький Вєлла, Мазур Іван, Михалишин Петро, Стебельський Павло, Тарапальський Мірослава.
В. 436. Ворух Володимир, Головач Степан, Юстїна; Дачинський Василь, Оленяч Афаїя, Мікола; Розад Василь, Шевчук Анна, Василь; Товшак Глірїя, Фрайндорф Лев.
В. 439. Ворєський Василь.
В. 445. Тиктор Іван.
В. 455. Осєредчук Володимир.
В. 461. Андрусів Михайло, Дрозд Анастасія.
В. 464. Абрамчик Теодор.
В. 468. Єваско Степан.
В. 473. Мєдвїк Володимир.
В. 475. Томака Стєпл, Йосиф.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІНІЛИ ДО ІНШИХ КЛАС:

- В. 43. Сидан Анна.
В. 183. Іванович Петро.
В. 194. о. Ільченко Григорій, Стоколоса Анна.
В. 221. Мудрик Іван.
В. 233. Вучинський Мікола, Марія.
В. 254. Шешурак Петро.
В. 287. Рудий Юрко, Анна.
В. 325. Смолька Павло.
В. 327. Манівський Карло.
В. 379. Оніщак Григорій, Зоя.
В. 438. Шевчук Михайло, Голіяд Петро.
В. 445. Кузьма Анна, Стефан.
В. 473. Ненадєвич Мікола.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІНІЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТИВЦІ:

- В. 1. Мазур Михайло.
В. 50. Карєн Віктор.
В. 91. Маїрїнський Йосиф Е.
В. 112. Наберєжний Терєса.
В. 138. Нєлєсон Джеймс А.
В. 163. Дун Стефан.
В. 179. Лєв Василь, Лєш Марія.
В. 183. Мандлїн Михайло.
В. 183. Савохал Анна, Ярч Роза.
В. 211. Гаїрєв Йосиф Р.
В. 222. Шємердк Лїєс, Лодїк.
В. 239. Лїдує Петро.
В. 244. Рїдер Стелла.
В. 245. Рогожа Іван.
В. 272. Думєнко Василь.
В. 279. Курда Дорота.
В. 361. Сїняк Ольга.
В. 364. Ноль Стєлла А.
В. 391. Аларчук Анна.
В. 395. Корчнський Михайло.
В. 398. Герман Ірена.
В. 427. Мєсєль Александр.
В. 432. Валуєв Теодор.
В. 468. Курпратїй Дмитро.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІНІЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТИВЦІ:

- В. 5. Догєрті Сузан Памєля, Сєшо Стефан П.
В. 7. Медло Йосиф.
В. 14. Найшак Анна.
В. 37. Маєра Галїя М., Новєлло Антїн, Франк.
В. 38. Гузілік Марія А.
В. 42. Лєво Стєпанїа, Михайлішин Орєст, Нічка Богдан, Христина.
В. 45. Воднар Марія, Володєслава С., Лєскок Орєст В., Мартинїк Люба, Теодор; Хопліяч Остєп А. 2.
В. 46. Матчак Рєнємер.
В. 52. Прєвода Катлїн Л.
В. 53. Грнчїк Майк.
В. 54. Мархон Ігор, Лєшнєскї Євгенїя, Василь мол.; Турчїк Люба, Вавжїнський Христина.
В. 56. Солєвїч Марїян К.
В. 58. Грєга Володимир, Ігор; Дїбач Іван, Роман; Коцида Анна, Стефанія; Макушевскї Михайло, Анна; Сємєнєв Богдан О., Дарїя В.
В. 59. Івахів Ольга.
В. 63. Грабовскї Катєрина 2.
В. 73. Кочан Володимир, Стефан.
В. 76. Романшїн Дєфрє.
В. 83. Вак-Войчук Ігор, Марія, Олєг; Вєнєн Зєндра М., Карбїнський Грнгорїя М., Куєєн Богдан, Мєхнїк Марія, Назєрєвич Осип.
В. 88. Майковскї Юрїя, Віктор, Володимир.
В. 91. Камєлох Іван Г., Марцїв Франк, Рєвак Павло Р.
В. 94. Вілик Марія, Ольга; Куницький Ігор, Христина, Уліна.
В. 96. Полятацькї Богдан, Юрїя, Олександр; Ткачєнко Марїяна, Мікола, Олена.
В. 102. Пашкєвич Михайло Ю.
В. 103. Гатала Михайло Т.
В. 112. Салїна Михайло.
В. 123. Гаванїс Тома І. 2.
В. 125. Кот Джозєфіна А., Пїлєва Катєрина Ю., Романїч Катєрина А.
В. 127. Івахів Орєст, Роман; Ляшук Осип, Пономєрєнко Віктор, Гєнєдїя.
В. 140. Ткачук Катєрина.
В. 166. Кєструба Михайло, Ярослав; Подолїк Лїда Дж., Сївк Василь М.
В. 163. Вєрєн Михайло, Вовк Богдан, Галєя; Коробїя Антонїя, Гоєта; Пєкляк Роман, Стефанія, Ярослав; Ячків Анастасія.
В. 164. Кудрїч Пїлїпа Е.
В. 170. Пєчєч Василь І., Цїко Галєя.
В. 171. Крїп Володимир.
В. 175. Лєскї Алекс, Скєльський Євгєн.
В. 180. Давєнпорт Сузан М., Курїяк Марїєн Е., Тарєс Катєрина Т.
В. 184. Глєт Юрїя В.
В. 191. Дємєтрук Валєнтїна.
В. 194. Федїна Монїка К., Ільчнцькї Адам, Куліш Валєнтїна, Василь; Пурай Ворїс, Дамїян; Шїмїга Орїєс, Марїя, Василь; Спїльнїк Богдан, Хомцєвич Теодор.
В. 204. Грнгорїєвч Андрїя, Дїятрєнко Вєєволод, Сєгайда Сївєтослава.
В. 205. Хомїк Мерї А.
В. 213. Козак Пєтрус.
В. 221. Гаврїлюк Марїя, Гутман Павло О., Мїхалїчкї Василь, Нікола.
В. 228. Федунєчко Славка, Пїлєк Ольга, Марїя; Сєнчїшак Люба, Ірена.
В. 234. Зарємба Богдан Я., Марта; Крєйч Михайло мол.
В. 238. Кутак Данута Т.
В. 240. Голїк Роман П., Ірена, Любо, Марія, Нєстор; Сїмєньскї Богдан.
В. 242. Гїбєєс Іванна.
В. 253. Глушєвська Оксана.
В. 254. Кєсєлєк Михайло мол., Пєрун Кєнєт, Платєш Дїєксєс А.
В. 262. Табака Тєрєєс С.
В. 266. Ковалюк Євгєн, Свїтляк; Пашак Лєсї І.
В. 267. Рєбєргє Дорїян Г.
В. 271. Івановскї Марія, Оксана.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Table with 2 columns: Description of membership status and Total count. Rows include: З початком жовтня 1951 було в У.Н.Союзі повнолітніх членів (47,034), В місяці жовтня 1951 р. прийнято нових (400), В місяці жовтня 1951 р. прийнято з переступними листами (74), В місяці жовтня 1951 р. прийнято з інших класів забезпечення (56), В місяці жовтня 1951 р. прийнято з інших класів забезпечення зворотом у готівці (20), В місяці жовтня 1951 р. прийнято зі старого роду об'єктів (3), Разом (47,587), В місяці жовтня 1951 р. суспендовано (185), В місяці жовтня 1951 відійшли з переступними листами (75), В місяці жовтня 1951 відійшли до інших класів забезпечення (20), В місяці жовтня 1951 відійшли до нового роду забезпечення зворотом у готівці (28), В місяці жовтня 1951 відійшли з безплатним продовженням в місяці жовтня 1951 відійшли з виплаченим забезпеченням в місяці жовтня 1951 померли (36), Разом (350), З кінем місяці жовтня 1951 року в У.Н.Союзі було доросло членів (47,237), ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛАСАМИ І СУМАМИ ОБЗЕМЧЕННЯ: В класі А. на \$ 500 (5), В класі А.А. на \$ 500 (64), В класі В. на \$ 750 (11), В класі С. на \$1000 (147), В класі В.В. на \$1500 (5), В класі С.С. на \$2000 (1)

НОВІ РОДИ:

Table with 2 columns: Description of membership status and Total count. Rows include: Обезпечення платно по смерті в складках до 70 року життя (461), В класі О-500 на \$ 500 (292), В класі О-1000 на \$1000 (292), В класі О-1500 на \$1500 (8), В класі О-2000 на \$2000 (5), Обезпечення платно по смерті в складках протягом 20 років (8,295), В класі Р-500 на \$ 500 (6,071), В класі Р-1000 на \$1000 (80), В класі Р-1500 на \$1500 (71), В класі Р-2000 на \$2000 (10), В класі Р-2500 на \$2500 (6), В класі Р-3000 на \$3000 (6), Обезпечення платно за життя в складках протягом 20 років (Кладматем) (6,261), В класі Е-500 на \$ 500 (3,177), В класі Е-1000 на \$1000 (69), В класі Е-1500 на \$1500 (5), В класі Е-2000 на \$2000 (7), В класі Е-2500 на \$2500 (12), В класі Е-3000 на \$3000 (7), В класі Е-3500 на \$3500 (6), В класі Е-5000 на \$5000 (62), Нове забезпечення на ціле життя для нових членів (2), В класі W-250 на \$ 250 (6,527), В класі W-500 на \$ 500 (4,176), В класі W-1000 на \$1000 (58), В класі W-1500 на \$1500 (30), В класі W-2000 на \$2000 (8), В класі W-2500 на \$2500 (5), В класі W-3000 на \$3000 (62), Нове забезпечення на ціле життя для давніх членів (3), В класі Т-100 на \$ 100 (139), В класі Т-250 на \$ 250 (3,173), В класі Т-500 на \$ 500 (448), В класі Т-750 на \$ 750 (6,982), В класі Т-1000 на \$1000 (168), В класі Т-1500 на \$1500 (42), Обезпечення платно за життя в складках до 65-го року життя: В класі Е-65-500 на \$ 500 (122), В класі Е-65-1000 на \$1000 (56), В класі Е-65-1500 на \$1500 (2), В класі Е-65-2000 на \$2000 (1), В класі Е-65-2500 на \$2500 (2), Обезпечення платно по смерті в складках до 65-го року життя: В класі Р-65-500 на \$ 500 (80), В класі Р-65-1000 на \$1000 (49), В класі Р-65-1500 на \$1500 (6), В класі Р-65-2000 на \$2000 (5), В класі Р-65-2500 на \$2500 (1), В класі Р-65-3000 на \$3000 (1), Разом (47,237)

МОЛОДЕЦЬКИЙ ДЕПАРТАМЕНТ:

- В. 5. Догєрті Сузан Памєля, Сєшо Стефан П.
В. 7. Медло Йосиф.
В. 14. Найшак Анна.
В. 37. Маєра Галїя М., Новєлло Антїн, Франк.
В. 38. Гузілік Марія А.
В. 42. Лєво Стєпанїа, Михайлішин Орєст, Нічка Богдан, Христина.
В. 45. Воднар Марія, Володєслава С., Лєскок Орєст В., Мартинїк Люба, Теодор; Хопліяч Остєп А. 2.
В. 46. Матчак Рєнємер.
В. 52. Прєвода Катлїн Л.
В. 53. Грнчїк Майк.
В. 54. Мархон Ігор, Лєшнєскї Євгенїя, Василь мол.; Турчїк Люба, Вавжїнський Христина.
В. 56. Солєвїч Марїян К.
В. 58. Грєга Володимир, Ігор; Дїбач Іван, Роман; Коцида Анна, Стефанія; Макушевскї Михайло, Анна; Сємєнєв Богдан О., Дарїя В.
В. 59. Івахів Ольга.
В. 63. Грабовскї Катєрина 2.
В. 73. Кочан Володимир, Стефан.
В. 76. Романшїн Дєфрє.
В. 83. Вак-Войчук Ігор, Марія, Олєг; Вєнєн Зєндра М., Карбїнський Грнгорїя М., Куєєн Богдан, Мєхнїк Марія, Назєрєвич Осип.
В. 88. Майковскї Юрїя, Віктор, Володимир.
В. 91. Камєлох Іван Г., Марцїв Франк, Рєвак Павло Р.
В. 94. Вілик Марія, Ольга; Куницький Ігор, Христина, Уліна.
В. 96. Полятацькї Богдан, Юрїя, Олександр; Ткачєнко Марїяна, Мікола, Олена.
В. 102. Пашкєвич Михайло Ю.
В. 103. Гатала Михайло Т.
В. 112. Салїна Михайло.
В. 123. Гаванїс Тома І. 2.
В. 125. Кот Джозєфіна А., Пїлєва Катєрина Ю., Романїч Катєрина А.
В. 127. Івахів Орєст, Роман; Ляшук Осип, Пономє

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСІРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1951 Р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
1	221.78	176	287.32
2	217.00	177	191.41
3	133.27	178	435.21
4	48.16	179	239.56
5	612.73	180	180.00
6	43.29	181	111.63
7	237.49	182	216.48
8	459.23	183	264.92
9	177.64	184	171.42
10	119.25	185	65.88
11	226.34	186	70.25
12	9.83	187	105.78
13	399.42	188	28.51
14	608.40	189	574.31
15	61.12	190	43.09
16	119.80	191	253.89
17	127.90	192	327.82
18	93.37	193	51.47
19	32.53	194	1,331.84
20	43.29	195	54.93
21	303.75	196	53.48
22	107.25	197	32.80
23	75.14	198	18.71
24	94.11	199	75.29
25	258.33	200	356.36
26	34.46	201	46.63
27	17.72	202	38.10
28	135.80	203	140.35
29	214.00	204	2,089.08
30	94.35	205	160.82
31	117.53	206	867.37
32	31.10	207	63.15
33	163.39	208	24.54
34	27.04	209	47.07
35	35.61	210	138.81
36	272.50	211	235.98
37	165.05	212	84.01
38	548.07	213	405.57
39	811.34	214	4.78
40	49.90	215	118.37
41	36.97	216	12.19
42	339.21	217	788.68
43	58.08	218	270.71
44	121.74	219	543.45
45	557.05	220	473.33
46	159.60	221	2,952.28
47	119.44	222	60.90
48	55.15	223	389.43
49	142.81	224	233.88
50	140.37	225	14.34
51	86.33	226	37.73
52	116.79	227	47.01
53	228.04	228	73.88
54	239.53	229	146.08
55	217.49	230	540.85
56	196.79	231	16.26
57	347.36	232	92.09
58	487.53	233	267.61
59	455.71	234	222.68
60	48.61	235	146.89
61	86.57	236	217.82
62	58.55	237	204.23
63	489.25	238	547.18
64	215.48	239	326.35
65	209.18	240	396.43
66	96.58	241	158.72
67	208.73	242	213.08
68	263.02	243	114.40
69	350.39	244	24.79
70	86.81	245	254.80
71	63.65	246	147.65
72	85.34	247	324.53
73	52.61	248	78.16
74	271.57	249	36.71
75	542.31	250	11.80
76	59.59	251	293.27
77	114.90	252	398.68
78	25.57	253	204.56
79	164.63	254	54.89
80	65.97	255	152.26
81	378.99	256	119.71
82	103.05	257	30.72
83	225.01	258	245.37
84	166.83	259	14.30
85	147.90	260	57.21
86	55.74	261	100.17
87	244.95	262	48.81
88	398.11	263	131.67
89	20.36	264	185.01
90	101.43	265	644.61
91	1,028.06	266	144.17
92	408.28	267	106.29
93	155.02	268	310.18
94	88.31	269	158.57
95	216.43	270	5.31
96	209.89	271	5.66
97	33.34	272	2.65
98	1,097.52	273	450.37
99	173.76	274	966.09
100	207.71	275	27.27
101	320.23	276	34.77
102	1,002.82	277	252.62
103	157.82	278	156.93
104	124.33	279	28.97
105	147.80	280	29.67
106	20.86	281	239.67
107	56.12	282	280.14
108	384.25	283	34.50
109	111.24	284	114.57
110	132.16	285	226.27
111	52.07	286	281.66
112	135.06	287	102.17
113	220.39	288	174.77
114	153.92	289	225.96
115	103.93	290	1,151.11
116	304.07	291	248.08
117	227.40	292	34.37
118	118.53	293	354.08
119	122.22	294	332.07
120	139.47	295	22.77
121	139.47	296	168.77
122	104.60	297	270.27
123	110.53	298	155.41
124	75.80	299	183.22
125	26.79	300	41.67
126	750.70	301	88.77
127	140.41	302	366.37
128	279.16	303	263.67
129	107.82	304	62.77
130	48.64	305	49.47
131	243.57	306	142.07
132	272.45	307	58.67
133	98.83	308	143.97
134	113.45	309	13.59
135	118.69	310	120.97
136	41.99	311	12.57
137	263.58	312	14.29
138	65.57	313	525.36
139	107.37	314	127.57
140	107.37	315	131.66
141	381.56	316	1,000.00
142	786.19	317	1,000.00
143	54.35	318	1,000.00
144	124.62	319	1,000.00
145	312.64	320	1,000.00
146	61.85	321	1,000.00
147	306.29	322	1,000.00
148	21.03	323	1,000.00
149	340.10	324	1,000.00
150	93.73	325	1,000.00
151	119.11	326	1,000.00
152	433.84	327	1,000.00
153	34.07	328	1,000.00
154	421.22	329	1,000.00
155	251.36	330	1,000.00
156	87.03	331	1,000.00
157	108.60	332	1,000.00
158	124.63	333	1,000.00
159	313.57	334	1,000.00
160	34.33	335	1,000.00
161	405.85	336	1,000.00
162	128.66	337	1,000.00
163	84.67	338	1,000.00
164	204.37	339	1,000.00
165	123.44	340	1,000.00
166	345.55	341	1,000.00

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
350	288.57	411	30.33
351	71.22	412*	103.41
352	162.43	413	84.94
353	74.40	414	450.74
354	15.70	415	42.26
355	130.88	416	7.14
356*	182.59	417*	191.15
357	114.48	418	74.53
358	63.55	419	51.58
359*	37.61	421	72.15
360	20.13	422	47.27
361	2,707.86	423	200.75
362	137.35	424*	23.16
363	187.96	426	60.20
364	735.68	427	268.41
365*	49.83	428	96.80
366*	30.43	429	35.26
367	935.65	430	739.53
368	48.59	431	27.74
369	300.10	432*	1,318.80
370	542.96	433	131.60
371	443.94	434	17.93
372	130.67	435	174.24
373	134.66	436*	423.93
374	183.20	438*	67.45
375	345.17	439*	160.51
376	68.52	441	306.40
377	29.28	442*	48.90
378	41.13	443	16.30
379	1,631.87	445	307.67
380	80.68	446	138.41
381	36.13	447	38.90
382	25.43	448	109.33
383	326.57	449*	25.84
384	68.97	450	8.76
385	495.65	451*	86.10
386	192.41	452	117.20
387	173.13	453	53.36
388*	335.82	454	235.20
389	91.94	455	50.00
390	131.57	456	237.40
391	18.46	459*	259.61
392	77.91	460	60.83
393	17.21	461	190.95
394*	115.62	463*	29.52
395	77.49	464	317.36
396	282.83	465*	119.09
397	74.23	466	126.79
398	20.96	467	23.32
399	111.58	468*	93.15
400	37.56	469	171.27
401	33.16	470*	70.77
402	197.92	471	4.86
403	78.70	473	796.33
404*	71.53	474*	205.11
405	211.08	475*	63.91
406	46.73	476	199.80
407	17.45	477	137.67
408	61.67	478	105.61
409	18.52	479	

Відділ	Заплата	Відділ	Заплата
277	Кузьма Іван	500.00	
280	Грешук Станіслав	1,000.00	
330	Александрія Марія	1,000.00	
361	Зайонська Іван	500.00	
381	Морська Михайло	500.00	

Відійшли з виплатним забезпеченням в готівці (дивидент)

Відділ	Заплата	
36	Дашкевич Катерина	500.00
53	Малевиць Богдан	500.00

Інші виплати померлого фонду:

Відділ	Заплата
Грошові збороти	6,419.38
Дивиденди для нових членів	23.16
Відсотки на закуплених бондах	96.80
Перенесені резерви за переписаних членів зі старого роду забезпечення до нового роду	942.00

Виплати з фонду запомогого:

Відділ	Заплата	
2	Сенькович Петро	35.00
7	Демко Павло	50.00
7	Когут Іван ст.	35.00
8	Шиманський Микола	35.00
9	Ліпшак Юрій	50.00
9	Староверська Анна	25.00
18	Вітак Іосиф	25.00
20	Кафка Анна	25.00
21	Захарчук Марія	25.00
22	Попель Лев	35.00
50	Залуза Ева	25.00
50	Салки Анна	25.00
69	Комарницький Мих.	35.00
70	Водяничук Іван	35.00
73	Розинський Іосиф	40.00
78	Драчук Нелі	25.00
79	Середницька Пелагія	25.00
82	Валик Михайло	35.00
85	Костюк Онуфрей	40.00
86	Митренко Павло	25.00
90	Чепка Марія	25.00
104	Мисак Гарасим	40.00
125	Валася Марія	25.00
144	Ростайський Іван	25.00
159	Петришин Стефан	35.00
161	Нагребська Павлина	25.00
161	Піддубна Анна	25.00
161	Рудаченко Анастасія	25.00
161	Коваль Анна	25.00
164	Рудий Микола	35.00
175	Шешук Геліна	25.00
181	Черкас Микола	35.00
187	Килбас Михайло	35.00
187	Салчук Юрій	25.00
191	Вило Олександра	40.00
202	Вазарник Марія	25.00
204	Величківський Іосиф	40.00
216	Сосновська Анна	25.00
217	Травняк Іван	35.00
218	Клеменц Катерина	25.00
221	Максименко Тома	25.00
221	Солтис Михайло	35.00
223	Лавренчик Вілліам	25.00
224	Вілія Микола	35.00
251	Шулак Іосиф	35.00
251	Смерецька Анна	25.00
276	Кміт Іван	40.00
276	Лаврик Луїза	40.00
278	Турчин Семен	40.00
284	Скосяк Анна	25.00
305	Касіян Теодор	